

“न भवद्भ्यामहं शोचो नायं राजापराधीति ।
भवितव्यमनेनेव येनाहं निघ्नं गतः ॥”

भवितव्यता, स्त्री, (भवितव्य + भावे तल् ।)
भाष्यम् । इति णट्ठाधरः ॥ (यथा, कथासरित्-
सागरे । २७ । ८६ ।

“तन्मावाच तावत् त्वं कथयिष्याम्यहं ते ।
यदस्तु कोऽप्यथा कर्तुं शक्नोति हि भवितव्य-
ताम् ॥”)

भविता, [क्व] त्रि, (भू + शीलार्थे ङच् ।) भवन-
शीलः । इति भरतः ॥ साधु भवनशीलः । इति
सुजटः । तत्पर्यायः । भूयः २ भविष्युः ३ ।
इत्यमरः ॥ (भविष्यदर्शने ङच् प्रत्ययः स्यात्
यथा, मार्कण्डेये । २४ । २६ ।

“नाम्ना भाष्या भविष्यति वर्णयित्वा मदा-
नसाम् ॥”)

भविणः, पुं, (भवाय कायादिप्रकाशाय इतः कर्त्तृ-
इत् । ततः एषोदरादित्वात् साधुः ।) काय
कर्त्ता । इति त्रिकाण्डशेषः ॥

भविणः, पुं, (भू + “सलिकल्लिमहिमहिभक्ति-
शक्तिपिण्डतुकिज्जुकिभूय इलच् ।” उणा० ।
१ । ५५ । इलच् ।) विष्णुः । इति त्रिकाण्ड-
शेषः । भयः । इति सिद्धान्तकौमुद्यासुखादि-
पादः ॥

भविष्युः, त्रि, (भू + “भुवच् ।” १।२।१६८ । इति
इणुच् । भवतेर्धातोश्चन्द्रसि विषये तच्छीला-
दिषु इणुच् प्रत्ययो भवतीति काशिका ।)
भविता । इत्यमरः ॥

भविष्यः, त्रि, (भू + ङट् : सदेति श्रुत्यङ् च ततो
विभाषायां एषोदरात् तस्य लोपः ।) भविष्यत्-
कालः । इति हेमचन्द्रः ॥ (यथा, हरिवंशे ।
८१ । २८ ।

“अयं भविष्ये कथितो भविष्यकुशलेर्द्विजैः ॥”)

पुराणविशेषे, स्त्री । यथा,—

“चतुर्दशं भविष्यं स्यात्तथा पञ्चशतानि च ॥”
इति श्रीभागवते १२ स्कन्धे १६ अः ॥

(फलविशेषे, स्त्री))

भविष्यत्, त्रि, (भू + ङट् : श्रुत्यङ् च ।) काल-
विशेषः । तस्य लक्षणम् । वर्तमानप्रागभाव-
प्रतियोगित्वम् । इति सारमञ्जरी । वर्तमान-
कालोत्तरकालोन्नेतृपत्तिकत्वम् । इति शिरो-
मणिल्लतपदाद्यंटीकाखण्डनम् । तत्पर्यायः ।
अनागतम् २ अस्तनम् ३ प्रगतम् ४ वर्तमानम्
५ वर्तमानमागतम् ६ आगामि ७ भावि ८ ।
इति राजनिर्घण्टः ॥ अद्यतने भवे जी दूरभवे
तो । इति संप्रदायिकः । यथा श्री भविता
वर्षान्तरे भविष्यति । इति दुर्गादासः ॥

भयं, स्त्री, (भवतीति भूयते इति वा । भू +
“भय गेवेति ।” ३ । ३ । ६८ । इति यत् ।
भयादयः शब्दाः कर्त्तरि वा निपातयन्ते । इति
काशिका ।) फलविशेषः । चालता इति
भाषा ॥ तत्पर्यायः । भवम् २ भविष्यम् ३
भावनम् ४ वक्रशोधनम् ५ खोमफलम् ६

पिच्छलबीजम् ७ । अयस्य गुणः । अमृतत्वम् ।
कटुत्वम् । उष्णत्वम् । बालस्य तस्य गुणः ।
वातकषापहत्वम् । पक्वस्य तस्य गुणः । मधु-
रान्नत्वम् । रुचिकारित्वम् । अमशूलहरत्वम् ।
इति राजनिर्घण्टः ॥ अपि च ।

“भयं स्वादु कषायान्नं हृद्यमास्यविशोधनम् ।
तदेव पक्वं दोषघ्नं गुरु ग्राहि विघापहम् ॥”
इति राजवल्लभः ॥

अस्य । इति मेदिनी । ये, ४३ ॥

भयं, त्रि, (भवतीति । भू + कर्त्तरि निपातनात् वा
यत् ।) शुभम् । (यथा, भागवते । ४ ।
१४ । ३० ।

“भयायां भययास्त्रयायां तस्मै विदुर ! चुक्रुधुः ॥”
सत्यम् । योग्यम् । भावि । इति मेदिनी शब्द-
रत्नावली च ॥ (यथा, मार्कण्डेये । ७६ । ७ ।

“भूतभयभवतायाः शब्दश्चेतत् त्वं द्विज ! ॥”
श्रेष्ठम् । यथा, भागवते । १ । १५ । १७ ।

“यत्पादपद्ममवाय भजन्ति भयाः ॥”

“भयाः श्रेष्ठाः ॥” इति तट्टीकायां स्वामी ।

प्रसन्नम् । यथा, रामायणे । १ । ६२ । ७ ।

“स मे नाथो ह्यनापत्य भव भयेन चेतसा ॥”

भयेन प्रसन्नेन चेतसेति तट्टीकायां रामानुजः ॥

भयः, पुं, (भवति उत्पद्यते भू + निपातनात्
कर्त्तरि वा यत् ।) कर्मरङ्गवचः । इति मेदिनी ।
ये, ४२ ॥ रसभेदे, पुं स्त्री । इति शब्दरत्ना-
वली ॥

भया, स्त्री, (भय + टाप् ।) उमा । गजपिप्पली ।
इति मेदिनी । ये, ४२ ॥

भय, पुं स्त्री । पिशुनोक्तौ । इति कविकल्पद्रुमः ॥
(भा०-पर०-अक्षरं अक० पिशुनोक्त्यादौ सक०
सेट् ।) उक्तः कुकुरादिकर्तृकशब्दः । भवति
श्वा । भयत्यन्वयोर्षः खलः स्रपयतीत्यर्थः । भर्तु-
सने इति प्राचः । भवति श्वा पात्रं शब्देन
निर्भर्तुसयतीत्यर्थः । इति रमानाथः । इति
दुर्गादासः ॥

भय, पुं, (भवतीति । भय कुकुरादि शब्दे +
अच् ।) कुकुरः । इति रत्नमाला ।

भयकः, पुं, स्त्री, (भवतीति । भय + “कुन् शिल्पि-
संशयोरपूर्वस्यापि ।” उणा० २ । १२ । इति
कुन् ।) कुकुरः । इत्यमरः । २ । १० । २२ ॥

भयर्ष, स्त्री, (भय + ऋट् ।) उक्कनम् । कुकुर-
शब्दः । इति हेमचन्द्रः ॥

भया, स्त्री, खर्गचीरी । इति रत्नमाला ॥

भयो, स्त्री, (भय + खियां जातित्वात् ङीष् ।)
शुनी । इति शब्दरत्नावली ॥

भय, र लि दुत्तौ । भर्तुं से । इति कविकल्पद्रुमः ॥
(डा०-पर०-अक०-सक० च सेट् ।) र वेदिकः ।
लि, वभक्ति । इति दुर्गादासः ॥

भयत्, स्त्री, (वभक्तीति । भय् + “भृद्भयो-
रङि ।” उणा० १ । १२६ । इति अदिः ।)
काष्ठम् । अश्वमांसम् । जघनम् । इति सिद्धान्त-
कौमुद्यासुखादिदृष्टिः ॥

भसत्, [इ] स्त्री, (भस + अदिः ।) भास्करः ।
योनिः । इति मेदिनी । मांसम् । कारकव-
पत्नी । प्रवः । इत्युणादिकोषः ॥ कालः । इति
त्रिकाण्डशेषः ॥

भसनः, पुं, (वभक्तीति । भय् + ऋट् ।) भसरः ।
इति भरप्रयोगः ॥

भसन्तः, पुं, (वभक्तीति । भय् + बाहुलकात्
भाच् ।) कालः । इति त्रिकाण्डशेषः ॥

भसितं, स्त्री, (भय् + क्त ।) भस्म । इति हेम-
चन्द्रः ॥ (यथा, शिवपुराणे वायुर्कृतितायाम् ।
२६ । ४१ ।

“चन्दनं वामदेवाख्ये हरितालच पौरुषे ।
ईशाने भसितं कैपिलालेपनमितोद्विष्टम् ॥”)

भस्मकः, पुं, (भाग्नं नचन्नायां स्मकः ।)
देवश्च । इति शब्दरत्नावली ॥

भस्मका, स्त्री, (भस्यते इति । भय होतौ + क्त +
टाप् । भस्मा ततः स्वार्थे कन् । “भस्मेवा-
जायते ।” ७।३।७७ । इति इत्वं न । आतः
स्थाने योऽकारस्तस्य इत्वं न भवति उदीचा-
माचार्याणां मतेन । इति काशिका ।) चर्म-
प्रसेविका । इति शब्दरत्नावली ॥

भस्मा, स्त्री, (भस्यतेऽनयेति । भय + “हुयमाश्रु-
भसिभ्यश्चत् ।” उणा० ४ । १६७ । इति क्त
अजादित्वात् टाप् ।) अस्मिदीपकचर्मनिर्मित-
यन्त्रविशेषः । भाषी इति याता इति च
भाषा । तत्पर्यायः । चर्मप्रसेविका २ । इत्य-
मरः । १२।१०।३३ । चर्मप्रसेविका ३ । इति भरतः ॥
भस्मका ४ भस्मका ५ भस्मी ६ । इति शब्द-
रत्नावली । भस्मिका ७ । इति व्याकरणम् ॥
(यथा, भागवते । ६ । २० । २१ ।

“माता भस्मा पितुः पुत्रो येन जातः स एव सः ।
भरश्च पुत्रं दुश्मन् । मावर्मस्थाः शकुन्तलाम् ॥”)

भस्माका, स्त्री, भस्मा । इति शब्दरत्नावली ॥

भस्मी, स्त्री, (भस्यतेऽनयेति । भय् + क्त । गौरा-
दित्वात् ङीष् ।) भस्मा । इति शब्दरत्नावली ॥

भस, [त्] स्त्री, (वभक्तीति । भय् भर्तुं सनदीप्तौ +
“सन्ध्यातुभ्यो मनिट् ।” उणा० ४ । १४४ ।

इति मनिट् । दग्धकाष्ठादिविकारः ।) शिवाङ्ग-
भूषणम् । क्वाट इति भाषा । यथा,—

“अस्त्राङ्गभूषणं भस विभूतिर्भूतिरस्य तु ।”
इति शब्दरत्नावली ॥

तद्भस्म कामदेवशरीरजम् । यथा,—

“प्रसीद सन्ध्यातुभ्यः । भस्मा त्वत्पणता वयम् ।
इति स वदतां तेषाममराणां तदाननः ।

ललाटचक्षुःसम्भूतो भस्माकार्योऽन्नोभवम् ॥

दग्धा कामं तदा वह्निर्ज्वालाभस्मातिदीपितः ।
संक्षिप्ततोऽथ विधिना हरं गन्तुं शशाक न ॥

महादेवोऽथ तद्भस्म मनोभवशरीरजम् ।

आदाय सन्ध्याचक्षुः भूतिर्लेपं तदाकरोत् ॥

लेपशेषाणि भस्मानि समादाय तदा हरः ।
सगन्धोऽनर्द्धे कालीं विहाय विधिसम्भते ॥”

इति कालिकापुराणे ४१ अध्यायः ॥३॥